

“मीठे बच्चे- यस दुःखधामबाट जीवन छँदै सम्बन्ध बिच्छेद गरिदेऊ किनकि तिमीलाई सुखधाममा जानु छ ।”

प्रश्न:- बाबाले बच्चाहरूलाई कुनचाहिँ एउटा सानो मेहनत दिनुहुन्छ ?

उत्तर:- बाबा भन्नुहुन्छ- प्यारा बच्चाहरू, काम महाशत्रु हो, यसमाथि विजय प्राप्त गर । तिमीहरूलाई यही अलिकति मेहनत दिन्छु । तिमीलाई सम्पूर्ण पावन बन्नु छ । पतितबाट पावन अर्थात् पारस बन्नु छ । पारस बन्नेवाला पत्थर बन्न सक्दैन । तिमी बच्चाहरू अहिले फूलजस्तो बन्यौ भने बाबाले तिमीलाई नयनमा राखेर साथै लैजानुहुनेछ ।

ओम् शान्ति । रूहानी बाबाले रूहानी बच्चाहरूलाई सम्झाउनुहुन्छ, यो त बच्चाहरूले अवश्य बुझेका छन् हामी नै ब्राह्मण हौं, जो देवता बन्नेछौं । यो पक्का निश्चय छ नि । शिक्षकले जसलाई पढाउनुहुन्छ अवश्य पनि आफू समान बनाइदिनुहुन्छ । यो त निश्चयको कुरा हो । कल्प-कल्प बाबा आएर सम्झाउनुहुन्छ, हामी नर्कवासीलाई स्वर्गवासी बनाउनुहुन्छ । सारा दुनियाँलाई बनाउनेवाला कोही त हुनुहुन्छ नि । बाबाले स्वर्गवासी बनाउनुहुन्छ, रावणले नर्कवासी बनाउँछ । यतिखेर छ रावणराज्य, सत्ययुगमा हुन्छ रामराज्य । रामराज्यको स्थापना गर्नेवाला हुनुहुन्छ भने अवश्य पनि रावणराज्यको स्थापना गर्नेवाला पनि हुनुपर्छ । राम भगवान्लाई भनिन्छ, भगवान्ले नयाँ दुनियाँ स्थापना गर्नुहुन्छ । ज्ञान त धेरै सहज छ, कुनै ठूलो कुरा होइन । तर यस्ता पत्थरबुद्धि छन् जसले गर्दा पारसबुद्धि हुन असम्भव सम्भन्छन् । नर्कवासीबाट स्वर्गवासी बन्नमा धेरै मेहनत लाग्छ किनकि मायाको प्रभाव छ । कति ठूला-ठूला भवनहरू ५० तल्ला, १०० तल्लाका बनाउँछन् । स्वर्गमा कुनै यति तल्ला हुँदैनन् । आजकल यहाँ नै यस्ता भवन बनाइरहन्छन् । तिमीले सम्भन्छौ सत्ययुगमा यस्ता भवन हुँदैनन्, जसरी यहाँ बनाउँछन् । बाबा स्वयम् सम्झाउनुहुन्छ- यति थोरै संख्या हुन्छ सारा विश्वमा, त्यसैले त्यहाँ तल्ला आदि बनाउने आवश्यकता नै हुँदैन । अनगिन्ती जमिन हुन्छ । यहाँ त जमिनै छैन, यसैले जमिनको मूल्य कति बढेको छ । त्यहाँ त जमिनको मूल्य पर्दै पर्दै, न नगरपालिकाको कर आदि लाग्छ । जसलाई जति जमिन चाहियो लिन सक्दछ । त्यहाँ तिमीलाई सबै सुख प्राप्त हुन्छ, केवल एक बाबाको यो ज्ञानबाट । मनुष्यले १०० तल्ला आदि जो बनाउँछन्, त्यसमा पनि पैसा आदि त पर्छ नि । त्यहाँ पैसा आदि पर्दैन । अथाह धन हुन्छ । पैसाको कदर हुँदैन । धेरै पैसा भएर पनि के गर्ने ? सुन, हीरा, मोतीका महल आदि बनाउँछन् । अहिले तिमी बच्चाहरूलाई कति (समझ) प्राप्त भएको छ । ज्ञान (समझ) र अज्ञान (बेसमझ)को कुरा हो । सतो बुद्धि र तमो बुद्धि । सतोप्रधान स्वर्गका मालिक, तमोप्रधान बुद्धि नर्कका मालिक । यो त स्वर्ग होइन । यो हो रौरव नर्क । धेरै नै दुःखी छन् त्यसैले पुकार्छन् भगवान्लाई, फेरि बिसिन्छन् । कति मेहनत गर्छन्, एकता होस् भनेर सम्मेलन आदि गर्छन् । तर तिमी बच्चाहरूले बुझ्दछौ- यिनीहरू आपसमा मिल्न सक्दैनन् । यो सारा सृष्टिरूपी वृक्ष जीर्ण भएको छ, फेरि नयाँ बन्छ । तिमी जान्दछौ- कलियुगबाट सत्ययुग कसरी बन्छ । यो ज्ञान बाबाले तिमीलाई अहिले नै सम्झाउनुहुन्छ । सत्ययुगवासी नै फेरि कलियुगवासी बन्छौ फेरि तिमी संगमवासी भनेर सत्ययुगवासी बन्नेछौ । भन्छन् यत्तिका सबै सत्ययुगमा जानेछन् ? होइन, जसले सच्चा सत्य नारायणको कथा सुन्छन् तिनै स्वर्गमा जानेछन् । अरू सबै शान्तिधाममा जानेछन् । दुःखधाम त हुँदै हुँदैन । त्यसैले यस दुःखधामबाट जीवन छँदै सम्बन्ध बिच्छेद गर्नुपर्छ । बाबाले युक्ति त बताउनुहुन्छ, कसरी तिमीले सम्बन्ध बिच्छेद गर्न सक्छौ । यो सारा सृष्टिमाथि देवी-देवताहरूको राज्य थियो । अहिले फेरि बाबा आउनुभएको छ स्थापना गर्न । हामीले उहाँ बाबाबाट नै विश्वको राज्य लिइरहेका छौं । ड्रामा योजना अनुसार परिवर्तन अवश्य पनि हुनु नै छ । यो हो पुरानो दुनियाँ । यसलाई सत्ययुग कसरी भन्न मिल्छ ? तर मनुष्यले सत्ययुग के हो भन्ने बिल्कुलै बुझ्दैनन् । बाबाले सम्झाउनुभएको छ- यस ज्ञानका लागि लायक त्यही हुन्छ जसले धेरै भक्ति गरेको छ । उनीहरूलाई नै सम्झाउनुपर्छ । अरू जो यस कुलका होइनन्, उनीहरूले बुझ्दैनन् । त्यसैले त्यत्तिकै समय किन खेर फाल्नुपर्छ । हाम्रो घरानाको नै होइन भने केही पनि मान्दैन । भन्नेछ आत्मा के हो, परमात्मा के हो- यो मैले बुझ्ने चाहन्न । त्यसैले त्यस्तामाथि किन मेहनत गर्नुपर्छ । बाबाले सम्झाउनुभएको छ- माथि लेखिएको छ- भगवानुवाच, म आउँछु नै कल्प-कल्प पुरुषोत्तम संगमयुगमा साधारण मनुष्य तनमा । जसले आफ्नो जन्मलाई जान्दैनन्, उनलाई मैले बताउँछु । पूरा ५ हजार वर्षको पार्ट कसको हुन्छ, मैले बताउँछु । जो पहिलो नम्बरमा आएको हो उसैको पार्ट हुन्छ नि । श्रीकृष्णको महिमा पनि गाउँछन् सत्ययुगका प्रथम राजकुमार । उनै ८४ जन्म पछि के हुन्छन् ? पहिलो भिखारी (बेगर) । भिखारीबाट राजकुमार (बेगर टु प्रिन्स) । फेरि राजकुमारबाट भिखारी । तिमीले सम्भन्छौ- भिखारीबाट

राजकुमार कसरी बन्छन् । फेरि बाबा आएर कौडीबाट हीरा जस्तो बनाउनुहुन्छ । जो हीरा जस्तो छ उही फेरि कौडी जस्तो बन्छ । पुनर्जन्म त लिन्छन् नि । सबैभन्दा धेरै जन्म कसले लिन्छ, यो तिमीले बुझेका छौ । सबैभन्दा पहिला त श्रीकृष्णलाई नै मान्नेछन् । उनको राजधानी हुन्छ । धेरै जन्म पनि उनैको हुनेछ । यो त धेरै सहज कुरा हो । तर मनुष्यले यी कुरामा ध्यान दिदैनन् । बाबाले सम्झाउनुभएपछि आश्चर्यमा पर्छन् । बाबाले यथार्थ बताउनुहुन्छ, पहिलो नै अन्तिम (फस्ट सो लास्ट) मा आउँछन् । पहिलो नम्बर हीरा जस्तो, अन्त्यमा कौडी जस्तो । फेरि हीरा जस्तो बन्नु छ, पावन बन्नु छ, यसमा के मेहनत छ र ! पारलौकिक बाबाले आदेश (अर्डिनेन्स) गर्नुहुन्छ— काम महाशत्रु हो । तिमी पतित केबाट बनेका हो ? विकारमा जानाले, त्यसैले बोलाउँछन् पनि पतित-पावन आउनुहोस् किनकि बाबा त सदा पारसबुद्धि हुनुहुन्छ, उहाँ कहिल्यै पनि पत्थरबुद्धि बन्नुहुँदैन, सम्बन्ध नै उहाँको र पहिलो नम्बरमा जन्म लिने को भयो । देवताहरू त धेरै हुन्छन् तर मनुष्यले केही पनि बुझ्दैनन् ।

क्रिश्चियनहरूले भन्छन्— क्राइस्टभन्दा ३ हजार वर्ष पहिला स्वर्ग थियो । उनीहरू फेरि पनि पछाडि आएका हुनाले उनीहरूमा तागत छ । सबै उनीहरूसँग नै सिक्न जान्छन् किनकि उनीहरूको ताजा बुद्धि छ । उन्नति पनि उनीहरूकै हुन्छ । सतो, रजो, तमोमा आउँछन् नि । तिमी जान्दछौ— सबै कुरा बेलायतबाटै सिक्छन् । यो पनि तिमीले जान्दछौ— सत्ययुगमा महल आदि बन्नमा कुनै समय लाग्दैन । एक जनाको बुद्धिमा आउँछ अनि फेरि वृद्धि हुँदै जान्छ । एउटा बनाएर फेरि धेरै बनाउँछन् । बुद्धिमा आउँछ नि । वैज्ञानिकहरूको बुद्धि तिमीहरूको पासमा उच्च हुन्छ । तुरुन्तै महल बनाइरहन्छन् । यहाँ भवन वा मन्दिर बनाउनमा १२ महिना लाग्छ, त्यहाँ त इन्जिनियर आदि सबै होशियार हुन्छन् । त्यो हो नै सत्ययुग (गोल्डेन एज) । पत्थर आदि त हुँदै हुँदैन । अहिले तिमी बसेका छौ त्यसैले विचार गछौ, हामीले यो पुरानो शरीर छोड्नेछौं, फेरि घरमा जानेछौं, त्यहाँबाट फेरि सत्ययुगमा योगबलबाट जन्म लिनेछौं । बच्चाहरूलाई खुशी किन हुँदैन ! चिन्तन किन चल्दैन ! जो अत्यन्तै सेवाधारी बच्चाहरू छन् उनीहरूको अवश्य पनि चिन्तन चल्छ होला । जसरी वकालत (बेरिस्टरी) पास भएपछि बुद्धिमा चल्छ नि— मैले यो गर्छु, यो गर्छु । तिमी पनि अहिले सम्झन्छौ मैले यो शरीर छोडेर गएर यो बन्नेछु । यादबाटै तिम्रो आयु वृद्धि हुनेछ । अहिले त बेहदका बाबाका बच्चा हो, यो श्रेणी (ग्रेड) धेरै उच्च हो । तिमी ईश्वरीय परिवारका हो । उनीहरूको अरु कुनै सम्बन्ध छैन । भाइ-बहिनी भन्दा पनि उच्च चढाइएको छु । भाइ-भाइ सम्भ, यसको धेरै अभ्यास गर्नु छ । भाइको निवास कहाँ हो ? यो तख्तमा अकाल आत्मा रहन्छ । सबै आत्माहरूको यो तख्त सडेको छ । सबैभन्दा धेरै तिम्रो तख्त सडेको छ । आत्मा यो तख्तमा विराजमान हुन्छ । भृकुटीको बीचमा के छ ? यो बुद्धिले सम्झिने कुरा हो । आत्मा बिल्कुलै सूक्ष्म छ, तारा जस्तै । बाबा पनि भन्नुहुन्छ म पनि बिन्दु हुँ । म पनि तिमीभन्दा ठूलो कहाँ छु र ! तिमी जान्दछौ— हामी शिवबाबाका सन्तान हौं । अहिले बाबाबाट वर्सा लिनु छ, त्यसैले आफूलाई भाइ-भाइ आत्मा सम्भ । बाबाले तिमीलाई सम्मुख पठाइरहनुभएको छ । पछि गएर अभै आकर्षण हुनेछ । यो विघ्न पनि ड्रामा अनुसार परिरहन्छ ।

अहिले बाबा भन्नुहुन्छ— तिमीलाई पतित हुनु छैन, यो आदेश (अर्डिनेन्स) हो । अहिले त अभै तमोप्रधान बनेका छन् । विकार विना रहनै सक्दैनन् । जसरी सरकारले भन्छ मद्यपान नगर तर रक्सी विना रहनै सक्दैनन् । फेरि उनीहरूलाई नै रक्सी पियाएर निर्देशन दिन्छन्— फलाना ठाउँमा बम सहित पड्किनु । कति धेरै नोक्सान हुन्छ । तिमी यहाँ बसी-बसी विश्वको मालिक बन्छौ । उनीहरूले फेरि त्यहाँ बसी-बसी बमहरू छोड्छन्— सारा विश्वको विनाशका लागि । कस्तो विडम्बना (चटाभेटी) छ । तिमी यहाँ बसी-बसी बाबालाई याद गछौं अनि विश्वको मालिक बन्छौ । जसरी भए पनि बाबाको याद अवश्य गर्नु छ । यसमा हठयोग गर्ने वा आसन आदि गर्ने कुरा पनि छैन । बाबाले कुनै कष्ट दिनुहुन्न । जसरी बसे पनि तिमीले केवल याद गर— हामी बाबाका अति प्यारा बच्चा हौं । तिमीलाई बादशाही यसरी प्राप्त हुन्छ जसरी मखनमा बाल । गायन पनि गर्छन् सेकेण्डमा जीवनमुक्ति । जहाँसुकै बस, घुमफिर गर तर बाबालाई याद गर । पवित्र नबनीकन कसरी जान्छौ ? नत्र भने सजाय खानुपर्नेछ । जब धर्मराजसँग जानेछौ तब सबैको हिसाब-किताब चुक्ता हुनेछ । जति पवित्र बन्नेछौ त्यति उच्च पद पाउनेछौ । अपवित्र बन्यौ भने सुख्खा रोटी खानेछौ । जति बाबालाई याद गछौ, त्यति पाप काटिनेछ । यसमा खर्च आदिको कुनै कुरा छैन । बस्न त घरमै बसेका छौ, बाबाबाट पनि मन्त्र लेऊ । मायालाई बस गर्ने मन्त्र हो— मनमनाभव । यो मन्त्र मिलेपछि ठिकै छ फेरि घर जाऊ । मुखबाट केही नबोल । अल्फ र बे, बादशाहीलाई याद गर । तिमीले सम्झन्छौ— बाबालाई याद गर्नाले हामी सतोप्रधान बन्नेछौ, पाप काटिनेछ । बाबाले आफ्नो अनुभव पनि सुनाउनुहुन्छ— भोजन गर्न बस्छु, म बाबालाई

याद गर्दै खान्छु, फेरि तुरुन्तै बिर्सिन्छु किनकि गायन पनि गरिन्छ, जिनके मत्थे मामला..... कत्तिको ख्याल गर्नु पर्छ- फलानाको आत्माले धेरै सेवा गर्छ, उसलाई याद गर्नु छ । सेवाधारी बच्चालाई धेरै प्यार गर्छन् । तिमीलाई पनि भन्नुहुन्छ- यस शरीरमा जुन आत्मा विराजमान हुनुहुन्छ, उहाँलाई याद गर । यहाँ तिमी आउँछौ नै शिवबाबाको पास । बाबा वहाँबाट तल आउनुहुन्छ । तिमीले सबैलाई भन्छौ पनि- भगवान् आउनुभएको छ । तर बुझ्दैनन् । युक्तिबाट बताउनुपर्छ । हृदय र बेहदका दुइटै पिता छन् । अहिले बेहदका पिताले राजाई दिइरहनुभएको छ । पुरानो दुनियाँको विनाश पनि सामुन्ने खडा छ । एक धर्मको स्थापना, अनेक धर्मको विनाश हुन्छ । बाबा भन्नुहुन्छ म एकलाई याद गर्नु भन्ने तिम्रो पाप भस्म हुनेछ । यो योग अग्नि हो, जसबाट तिमी तमोप्रधानबाट सतोप्रधान बन्छौ । यो तरिका बाबाले नै बताउनु भएको हो । तिमी बच्चाहरूले जानेका छौ- बाबाले सबैलाई फूलजस्तो बनाएर, नयनमा राखेर लैजानुहुन्छ । कुन चाहिँ नयन ? ज्ञानको । आत्माहरूलाई लैजानु हुन्छ । सम्भन्ध्यौ जानु त अवश्य पनि पर्दछ, त्यो भन्दा पहिला किन बाबाबाट वर्सा नलिऔं । कमाई पनि धेरै ठूलो छ । बाबालाई बिर्सिनाले फेरि घाटा धेरै छ । पक्का व्यापारी बन । बाबालाई याद गर्नाले नै आत्मा पवित्र बन्नेछ । फेरि एक शरीर छोडेर अर्को लिनेछ । त्यसैले बाबा भन्नुहुन्छ- मीठा-प्यारा बच्चाहरू, देही-अभिमानि बन । यो बानी पक्का बसाल्नु छ । आफूलाई आत्मा सम्भरेर बाबासँग पठिरह्यौ भन्ने बेडा पार हुनेछ, शिवालयमा जानेछौ । चन्द्रकान्त वेदान्तमा पनि यो कथा छ । डुङ्गा कसरी चल्छ, बीचैमा उत्रिन्छन्, कुनै चीजमा मन लाग्छ । जहाज (स्टीमर) फेरि चलिहाल्छ । यी भक्तिमार्गका शास्त्रहरू फेरि पनि बन्नेछन्, तिमीले पढ्नेछौ । फेरि जब बाबा आउनुहुनेछ तब यी सबै छोड्नेछौ । बाबा आउनुहुन्छ सबैलाई लैजान । सृष्टिको उत्थान एवं पतन कसरी हुन्छ, कति स्पष्ट छ । यी श्याम र सुन्दर बन्छन् । ब्रह्मा नै विष्णु, विष्णु नै ब्रह्मा । एक मात्र त बन्दैनन् नि । यो सारा ज्ञान हो । कृष्णको पनि ज्ञान छ- सुन्दर एवम् श्याम । स्वर्गमा जाँदै छन् त्यसैले नर्कलाई लात हान्छन् । यो चित्रमा स्पष्ट छ । तिमीहरूको राजाईको चित्र पनि बनाएको थिएँ । अच्छा !

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको यादप्यार एवं गुडमर्निङ्ग । रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते । रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते ।

धारणाको लागि मुख्य सार:-

- १) बाबाको आज्ञालाई पालना गर्नका लागि हामी आत्मा भाइ-भाइ हौं, भृकुटीको बीचमा हाम्रो निवास छ, हामी बेहदका बाबाका बच्चा हौं, हाम्रो यो ईश्वरीय परिवार हो- यही स्मृतिमा रहनु छ । देही अभिमानी बन्ने बानी बसाल्नु छ ।
- २) धर्मराजको सजायबाट छुट्नको लागि आफ्नो सबै हिसाब-किताब चुक्ता गर्नु छ । मायालाई बश गर्ने जुन मन्त्र मिलेको छ, त्यसलाई याद गर्दै सतोप्रधान बन्नु छ ।

वरदान:- शुभ चिन्तनद्वारा नेगेटिभलाई पोजेटिभमा परिवर्तन गर्नेवाला शुभचिन्तक भव

सदा समर्थ रहनका लागि केवल दुई शब्द याद राख- शुभचिन्तन र शुभचिन्तक । शुभचिन्तनबाट नेगेटिभलाई पोजेटिभमा परिवर्तन गर्न सक्छौ । शुभचिन्तन र शुभचिन्तक यी दुवैको आपसमा सम्बन्ध छ । यदि शुभचिन्तन छैन भने शुभचिन्तक पनि बन्न सक्दैनौ । वर्तमान समयमा यी दुवै कुरामा ध्यान राख किनकि धेरै जसो समस्याहरू यस्ता छन्, मानिसहरू यस्ता छन् जसले वाणीबाट बुझ्दैनन्, तर शुभचिन्तक बनेर प्रकम्पन (भाइब्रेशन) दियौ भने परिवर्तन हुनेछन् ।

स्लोगन:- ज्ञान रत्नहरूसँग, गुण एवम् शक्तिहरूसँग खेल, माटोसँग होइन ।

✽ शब्दार्थ:- १. नेगेटिभ- नकरात्मक, उल्टो २. पोजेटिभ- सकारात्मक, सुल्टो